

Esė „Skyrybos. Už ir prieš“

Šeima tai pats svarbiausias darinys visuomenėje, kadangi kaip jau buvo minėta, pati valstybė yra tarsi didelė šeima. Kiekvienoje šeimoje augantys vaikai privalo būti auklėjami taip, kad taptų dorais ir garbingais visuomenės dalyviais. Itin svarbu, kad bendravime su tėvais jie jaustųsi saugiai ir būtų visada suprantami. Žinoma, visa tai priklauso jau nuo pačių tėvų, kadangi jie yra tai, į ką jų vaikai ateityje lygiuos. Kiekvienas tėvas privalo žinoti kaip reikia auklėti vaiką, kad nebūtų pažeidžiamos jo teisės ir laisvės. Suprantama, būtina, kad ir vaikai būtų suprantami tėvu atžvilgiu, deramai ir pagarbiai su jais elgtųsi, nes kaip ir jie, taip ir tėvai turi ne vien tik pareigas, tačiau ir teises.

38 Konstitucijos straipsnyje yra skelbiama, kad šeima yra visuomenės ir valstybės pagrindas; valstybė saugo ir globoja šeimą, motinystę, tėvystę ir vaikystę; santuoka sudaroma laisvu vyro ir moters sutarimu; valstybė registruoja santuoką, gimimą ir mirtį; valstybė pripažįsta ir bažnytinę santuokos registraciją; sutuoktinių teisės šeimoje lygios; tėvų teisė ir pareiga – auklėti savo vaikus dorais žmonėmis ir ištikimais piliečiais, iki pilnametystės juos išlaikyti; vaikų pareiga – gerbti tėvus, globoti juos senatvėje ir tausoti jų palikimą. Sąvoka *šeima* randama ir kituose Konstitucijos straipsniuose – 22 straipsnio 4 dalyje, 26 straipsnio 5 dalyje - tėvai ir globėjai nevaržomai rūpinasi vaikų ir globotinių religiniu ir doroviniu auklėjimu pagal savo įsitikinimus.

Konkrečiai ir vienareikšmiškai apibrėžti šeimos statusą yra labai sunku. Kadangi kiekvieno autoriaus nuomonė apie šį itin svarbų visuomenės institutą yra skirtinga. Žinoma, galima pasakyti labai tikslų ir aiškų teiginį, kuriam mažai kas prieštarautų, kad šeima – tai yra tas garantas ir tas pagrindas, dėl kurio egzistuoja valstybė. Be to, ji yra ir visos valstybės pamatas.

Šeima - tai viena seniausių visuomenės institucijų, kuri yra didelė vertybė. Šią mažą, tačiau labai svarbią grupę galima rasti kiekvienoje valstybėje. Šeima veikia kaip suaugusiųjų gyvenimo forma ir vaikų auginimo bei auklėjimo terpė. Be to, ją galima traktuoti ir kaip mažą bendruomenę, nuo kurios priklauso visuomenės saugumas ir jos gerovė.

Z. Bajoriūnas šeimos funkcijos sampratą aiškina kaip šeimos narių poreikių ir su jais susijusių pareigų vieni kitiems (vyro – žmonai, žmonos – vyrui, tėvų – vaikams, vaikų tėvams, visos šeimos – pavieniams nariams ir pavienių narių – visai šeimai, visos šeimos ir pavienių jos narių – visuomenei) tenkinimą ir atlikimą (Bajoriūnas, 1997).